

Good Practice

de toekomst van de blaasmuziek is aan ons

BvO Jong is nog niet zo heel lang geleden opgericht. BvO bestuurslid Arjan Dunning vindt dat vooral jonge dirigenten de blaasmuziek in Nederland een hele nieuwe impuls kunnen geven. En hij heeft zeven voortrekkers gevonden die daar in hun regio – maar ook landelijk – aan willen meewerken. Vijf van hen leggen in dit artikel uit waarom ze dit initiatief zo belangrijk vinden.

Door Gerdjan Rapati

Patricia Klock vindt dat nog te weinig mensen de schoonheid van de blaasmuziek kennen. 'Die schoonheid is er, dat is een feit. We moeten alleen werken aan meer bekendheid. Dus een betere PR.

En zorgen voor een totaalbeleving. Daar kun je als dirigent een beslissende rol in spelen. Je bent er niet alleen maar voor de gezellige repetitie-avond, maar ook voor het succes van het orkest. Laatst gaven we een concert met Engelse blaasmuziek. Daar hebben we een complete high-tea omheen gebouwd. Taarten gebakken en wat al niet. Alleen al met die taarten hebben we €800 opgehaald. De leden trots en het publiek vond het prachtig. Kijk, dan doe je wat bijzonders waar de mensen op af komen. En dan kijken ze alweer uit naar ons volgende optreden.' 'Als dirigent ben je niet meer alleen voor de muziek', vindt Patricia: 'Je moet ook manager kunnen zijn. Plannen maken met het bestuur. Je enthousiasme is nodig én je ondernemerschap. Je kunt niet meer

leunen op subsidies, dat weten we allang. Je zult moeten zorgen dat je als vereniging je eigen broek ophoudt. Daar speelt de dirigent een belangrijke rol in. Via BvO Jong zie ik mogelijkheden genoeg om me daarvoor in te zetten.'

Professionaliteit vergroot het plezier

Marc Bongers kan zich helemaal vinden in de argumentatie van Patricia. Ook hij vindt dat er in de blaasmuziek in Nederland nog een wereld te winnen is. Niet voor niets noemt hij zichzelf professionaliseringscoach. 'Op mijn site marcbongersmusic.nl staat mijn e-book 'Orkestsucces in 5 stappen'. Daarin schrijf ik dat het gewoon professioneler moet. Nu kijken er wel mensen van 'ja, maar het moet wel leuk blijven' maar je zult merken dat - als je de zaken professioneler aanpakt - ook het plezier met sprongen toeneemt. Ik zie om mij heen veel amateurorkesten die niet beseffen dat ze iets leveren wat van waarde is. Dat ze voor een concert best een entreprijs kunnen vragen. Dat motiveert de leden om extra hun best te doen voor een mooi concert waar ze trots op kunnen zijn. En ik zie ook dirigenten die niet beseffen hoe waardevol ze kunnen zijn voor een vereniging. Ze sprokkelen hun inkomen van klus naar klus bij elkaar. 'Zo zit de wereld nu eenmaal in elkaar', zeggen ze dan. Dat zij die wereld

zouden kunnen veranderen als ze zichzelf als ondernemer serieuzer namen, beseffen ze niet.' 'Zou dat alleen in mijn regio zo zijn? Dat lijkt me sterk. Ik denk dat als ik dit bij mijn collega's van BvO Jong op tafel gooi, ik heel wat medestanders vind. Dat zelfvertrouwen, die trots op onze orkesten en onze muziek, daar wil ik aan werken. Met BvO Jong.'

Vliegende start

Bert Willemsen heeft een hele andere reden om de kar te helpen trekken. 'Als beginnend dirigent heb ik soms iemand gemist bij wie ik mijn vragen veilig kwijt kon. Niet alleen muzikale vragen, want dat leer je grotendeels op je opleiding. Maar er is zoveel waar je tegenaan loopt. Hoe ga je met een bestuur om dat blijft steken in goede bedoelingen? Of hoe zorg jij dat je leden wel studeren? Of je leiderschap. Ik vind dat iemand voor de klank een rij naar achteren of naar voren zou moeten, maar dat valt slecht. Moet je dan op je strepen gaan staan of zijn er ook prettiger manieren om dat voor elkaar te krijgen.' Volgens Willemsen is de dirigentenwereld best een beetje macho: kwetsbaarheid lijkt een teken van zwakte. 'Als collegae onder elkaar al ergens over

praten is het vaak over geld. Dan lijkt het of niemand een probleem heeft en alles van een leie dakje gaat. Nou, ik ben nu 42 en mij ga je niet horen zeggen dat het dirigentenleven een gebaand pad is. Nog steeds niet, al vind ik voor de meeste situaties wel een oplossing. Onder andere met gebruikmaking van supervisors van binnen en buiten de muziekwereld.

Hoe zorg je dat je leden thuis wél studeren?

Ik vind BvO Jong daarom zo'n goed idee, omdat je een veilige omgeving kunt bieden waar jonge dirigenten met hun twijfels en onzekerheden terecht kunnen. Laten we hen helpen een vliegende start te maken.'

Hoe verander je een cultuur?

Ook Martijn Krijnen weet hoe moeilijk het is voor een jonge dirigent die net van het conservatorium af komt. 'In de dirigentenpraktijk kom je regelmatig dingen tegen die je vanuit je opleiding nog niet hebt meegemaakt. Vaak kom je in situaties waarin

Bart Deckers

een orkest zichzelf opnieuw moet uitvinden. Een nieuw bestuur en een nieuwe dirigent moeten daar dan voor zorgen. Maar hoe verander je een cultuur die in zoveel jaren gegroeid is? Dat zul je moeten uitvinden. Als je als dirigent een reputatie hebt opgebouwd kun je die in de strijd gooien. Maar die heb je nog niet als jonge twintiger of dertiger. Dus je wilt al gauw van anderen weten: hoe heb jij dit aangepakt? Want er zijn heel wat dirigenten die met hetzelfde zitten. Moeten die dan allemaal het wiel opnieuw uitvinden? ‘

Martijn verwacht veel van het platform dat BvO Jong wil oprichten, met een online vraagbaak waar je dit soort vragen kwijt kunt. Of tips krijgt voor themaconcerten. ‘Dan kun je mensen vanachter je pc benaderen, en hoef je niet allemaal evenementen af te lopen om dan te ervaren dat de mensen die jij had willen spreken niet gekomen zijn. Dat lijkt me een gigantische meerwaarde voor BvO Jong.’

Social media inzetten

Bart Deckers constateert dat de Limburgse cultuur nogal behoudend is. ‘Er is veel traditie, maar ook weinig interesse in vernieuwing. Als je vers van het conservatorium af komt dan denk je: ‘Oké nu ben ik dus dirigent. Dan ga je ergens aan de slag en dan denk je ‘Oei! Dat heb ik dus allemaal NIET geleerd op het conservatorium.’ Want uiteindelijk word je dirigent in de praktijk, door het te doen. Maar daar sta je dan. En dan heb je het gevoel: het hangt nu van mij af. Het liefst zou je dan bij meer ervaren collega’s te rade gaan. Of bij lotgenoten die datzelfde gevoel kennen. Daar denk ik dat BvO Jong een heleboel kan betekenen. Door dirigenten met elkaar in contact te brengen. En dan doel ik niet op een cursusje hier of een cursusje daar, maar op bijeenkomsten waar je je ervaringen met elkaar kunt delen. Dat kunnen live bijeenkomsten zijn, maar we

Patricia is afgestudeerd aan het Koninklijk Conservatorium met als hoofdvak HaFaBra-directie, bijvakken dwarsfluit en muziekeducatie en is werkzaam als dirigent, fluitdocent, amv-docent en wervingscoach. Het maken van publieksaantrekkelijke concerten met goed repertoire is de toekomst.

Martijn: Een omgeving creëren waarin het voor iedereen mogelijk is om op een zo plezierig mogelijke manier muziek te maken. Dat is voor mij eerste prioriteit. Natuurlijk houd ik daarbij ambities steeds in het vizier..

Bart: Tuba gestudeerd aan het Artez conservatorium te Enschede bij Joost Smeets en Hafabra directie gestudeerd bij Fried Dobbelsstein aan het Artez conservatorium te Enschede. ‘Zonder succes geen plezier, zonder plezier geen succes.’

Bert studeerde HaFaBra-directie en Trombone aan het conservatorium van de Hogeschool Alkmaar. In 2013 behaalde Bert zijn Masterdiploma HaFaBra-directie aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag bij Alex Schillings.

Marc: Mijn doel als dirigent is om mensen optimaal te laten samen werken én daarbij het beste uit zichzelf te halen. Dat vraagt meestal de nodige analyse en fine-tuning. Hierbij kan ik mijn achtergrond als ingenieur en docent uitstekend benutten.

zitten als jonge mensen ook veel op social media. Die moeten we dus actief gaan inzetten. Of een platform waar je in contact met elkaar kunt zijn. Daar zie ik een opgave voor ons waar ik met hart en ziel aan wil werken. Want uiteindelijk zijn wij als jonge dirigenten verantwoordelijk voor de toekomst van de blaasmuziek.’